

INTERVENTION PROGRAM FOR DEPRESSION PREVENTION AMONG RICE FARMERS IN THAILAND

SUDA HANKLANG 5537141 PPH/D

Dr. P.H.

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAWAN KAEWBOONCHO, Ph.D., IKUHARU MORIOKA, Ph.D., PLERNPIT SUWAN-AMPAI, Ph.D.

ABSTRACT

Depression is pervasive among farmers. Although depression is a treatable condition, information on suitable programs against depression of farmers is now limited. In this study researchers have tried to establish an effective program against depression symptoms of farmers in Thailand. In the first phase, researchers tried to find the risk factors, and in the second phase, researchers sought to clarify the effect of the program containing the measures against risk factors. In the first phase, a cross-sectional study was used to examine the risk factors by gender among 459 male and 588 female rice farmers. Multiple logistic regression analysis was used to examine the factors associated with depression symptoms. Concerning health, eating healthy food, preparing to prevent the problem, having community integration, loud machines, and using the PPE during work with chemical substances were associated factors among males with depression symptoms. Interest of family in talking with the participant, being an accepted person in the community, loud machines, and work-related financial hardship were predictors among females with depression symptoms. The results of the first phase study suggested the support for health action, working styles, and an accepting atmosphere should be included in the program.

In the second phase, a randomized controlled trial was conducted to investigate the effects of the program containing the chemical intoxication prevention and the communication skills improvement on the depression symptoms among rice farmers. Ninety-two rice farmers (mean age was 49 years old) with mild-to-moderate depression symptoms, as measured by the CES-D, were randomly assigned for 6 weeks to either a program for chemical intoxication prevention or one for improving the communication skills in the family. The participants were then crossed over to the alternate program for an additional 6 week period. Both programs consisted of lecture and small group discussion on the starting day and a home visit by village health volunteers for 4 weeks from the starting day. After participation in the program, the CES-D score showed a significant decrease. No interaction was obtained between the two programs. The decreased CES-D score in the program for improving the communication skills were significantly related to the changes in the scales for knowledge, attitude and behavior on improving communication skills even after being adjusted using personal and communication factors. The decreased CES-D score in the program for chemical intoxication prevention were significantly related to the change in the scale for behavior on chemical intoxication prevention.

The findings in this study suggest that the program containing the chemical intoxication prevention or improving communication skills may be effective in improving a depressive state of rice farmers with mild-to-moderate depression symptoms.

**KEY WORDS: RICE FARMERS/ DEPRESSION /CHEMICAL INTOXICATION/
COMMUNICATION SKILLS/ PREVENTION PROGRAM**

220 pages

โปรแกรมป้องกันโรคซึมเศร้าสำหรับชาวนาในประเทศไทย

INTERVENTION PROGRAM FOR DEPRESSION PREVENTION AMONG RICE FARMERS IN THAILAND

ศุภา หั่นกลาง 5537141 PHPH/D

ส.ศ.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อรวรรณ แก้วบุญชู, Ph.D., IKUHARU MORIOKA, Ph.D., เพลินพิศ สุวรรณอำไพ, Ph.D.

บทคัดย่อ

โรคซึมเศร้าพบได้อย่างแพร่หลายในชาวนา ถึงแม้ว่าโรคซึมเศร้าจะเป็นภาวะที่รักษาได้ แต่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการป้องกันโรคซึมเศร้าในปัจจุบันมีอยู่จำกัด ในการศึกษาที่ผู้วิจัยได้จัดทำโปรแกรมป้องกันโรคซึมเศร้าสำหรับชาวนาในประเทศไทย ในการศึกษาในระยะที่หนึ่ง ผู้วิจัยศึกษาเพื่อค้นหาปัจจัยเสี่ยงของภาวะซึมเศร้า และในระยะที่สองผู้วิจัยศึกษาผลของโปรแกรมซึ่งประกอบด้วยวิธีการในการป้องกันปัจจัยเสี่ยง ในการศึกษาในระยะที่หนึ่งใช้การศึกษาสำรวจภาคตัดขวางเพื่อค้นหาปัจจัยสัมพันธ์ต่อภาวะซึมเศร้าโดยจำแนกตามเพศในชาวนา เพศชาย 459 คน และเพศหญิง 588 คน วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าโดยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโลจิสติก ปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าในเพศชาย ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ, การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์, การเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญปัญหา, การอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างปรองดอง, การทำงานกับเครื่องจักรที่มีเสียงดัง และการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายในการทำงานกับสารเคมี ปัจจัยทำนายในเพศหญิง ได้แก่ ความสนใจของครอบครัวในการพูดคุยกัน, การได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน, การทำงานกับเครื่องจักรที่มีเสียงดัง และภาวะยากลำบากทางการเงินอันเนื่องมาจากการทำงาน จากผลการศึกษาในระยะที่หนึ่งให้ข้อเสนอแนะได้ว่าการสนับสนุนด้านสุขภาพ รูปแบบการทำงาน และการยอมรับสภาพแวดล้อมควรประกอบอยู่ในโปรแกรม

ในระยะที่สอง ใช้การทดลองแบบสุ่มเพื่อศึกษาผลของโปรแกรม ประกอบด้วย การป้องกันอันตรายจากสารเคมีทางการเกษตร และการพัฒนาทักษะการสื่อสารในครอบครัวที่มีต่อภาวะซึมเศร้าในชาวนา ชาวนาจำนวน 92 คน (อายุเฉลี่ย 49 ปี) ที่มีอาการซึมเศร้าเล็กน้อยถึงปานกลาง โดยประเมินจากแบบประเมินภาวะซึมเศร้า (CES-D) ถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม และสุ่มเพื่อให้ได้รับโปรแกรมการป้องกันอันตรายจากสารเคมีทางการเกษตรหรือโปรแกรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารในครอบครัวโปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่งก่อน เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ จากนั้นจึงสลับไขว้กันเข้าสู่อีกหนึ่งโปรแกรม เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์เช่นเดียวกัน รูปแบบกิจกรรมของทั้งสองโปรแกรมประกอบด้วย การบรรยาย การสาธิต และการอภิปรายกลุ่มซึ่งจัดในวันเริ่มต้น และการติดตามเยี่ยมที่บ้านโดยอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นเวลา 4 สัปดาห์นับจากวันเริ่มต้น ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรม ภาวะซึมเศร้าของชาวนาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองโปรแกรม การลดลงของคะแนนภาวะซึมเศร้าในโปรแกรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารในครอบครัวมีความความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวแม้หลังการปรับค่าโดยควบคุมตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการสื่อสาร การลดลงของคะแนนภาวะซึมเศร้าในโปรแกรมการป้องกันอันตรายจากสารเคมีทางการเกษตรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเปลี่ยนแปลงของคะแนนพฤติกรรมสื่อสารในครอบครัว

จากผลการศึกษาพบว่า โปรแกรมการป้องกันตนเองจากสารเคมีทางการเกษตรและการพัฒนาทักษะการสื่อสารในครอบครัวสามารถช่วยลดภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลางในชาวนาได้